

РЕШЕНИЕ

№ 2959

гр. София, 16.06.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.10.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЛОЗАН ПАНОВ

ЧЛЕНОВЕ: МИГЛЕНА НЕДЕВА

МАРИЯ СИТНИЛСКА

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **6791** по описа за **2010** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно – процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл.63, ал.1, изр.2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 05.07.2010 г. по н.а.х.д. № 11576 / 2009 г., Софийски районен съд, НК, 110 състав е потвърдил Наказателно постановление /НП/ № 100751 от 02.09.2009 г., издадено от началник НД - отдел „Пътна полиция” при С., с което на Р. Р. А. по пункт 1, с който е наложено административно наказание глоба в размер на 100 лв., на основание чл.179, ал.2, вр.ал.1, т.5, пр.6 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, за нарушение по чл.44, ал.1 от ЗДвП, и изменя наказателното постановление по пункт 2, в частта му с която на лицето на основание чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 100 лв., като намалява същата в размер на 50лв. и потвърждава постановлението в частта му, с което е наложено наказание лишаване от право да управлява МПС за срок от един месец, и двете кумулативно приложени за нарушение по чл.123, ал.1, т.3, б.”в” от ЗДвП. Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от Р. Р.

А., в която моли същото да бъде отменено като незаконосъобразно Излага аргументи в следните насоки: липсата на компетентност на административно-наказващия орган, процесуално нарушение по чл.40, ал.3 от ЗАНН, липсата на доказателства относно авторството на нарушението и механизма на извършване на ПТП-то.

Ответникът по касационната жалба, редовно уведомен, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Представителят на С градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна и решението следва да бъде оставено в сила.

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, от надлежна страна и в законоустановения срок.

Административен съд С. – град, като прецени събраните по делото доказателства в тяхната съвкупност, както и доводите и възраженията на страните, намира касационната жалба за НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал всички представени и посочени от страните доказателства, относими към предмета на спора. Пред настоящата съдебна инстанция не са ангажирани нови от допустимите, съгласно чл.219, ал.1 от АПК писмени доказателства.

В рамките на касационното производство съдът, след като обсъди всички посочени в жалбата твърдения, и с оглед императивната разпоредба на чл. 218, ал. 2 от АПК, предвид която следи служебно за валидността и допустимостта на обжалваното решение и съответствието с материалния закон, счита, че решението е валидно, допустимо и постановено при правилно прилагане на материалния закон.

Касационната инстанция изцяло споделя фактическите констатации и правните изводи на СРС. Приетата фактическа обстановка намира за правилна, като подкрепена от доказателствата по делото.

Споделя и констатациите на първоинстанционния съд, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да обуславят отмяната му.

По съществото на спора, СРС правилно е установил, че Р. Р. А. е осъществила съставите на административните нарушения, визирани в наказателното постановление по чл.44, ал.1 и по чл.123, ал.1, т.3, б.”в” от ЗДвП, за което правилно е ангажирана и административно – наказателната ѝ отговорност по чл.179, ал.2, вр.ал.1, т.5, пр.6 и чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП от този закон.

Наложените санкции, след изменението на НП с решението СРС са в рамките на предвидените по закона минимални законоустановени размери.

Не се споделят и аргументите за липсата на компетентност на наказващия орган. Правомощията за издаване на наказателни постановления са законосъобразно делегирани от министъра на вътрешните работи със т.6 от Заповед № Из-993 / 04.06.2009 г. на посочените длъжностни лица, като посочването на последните чрез заеманата от тях длъжност. Представения по делото заверен препис на документа, удостоверява съществуването му, като и настоящият състав съд.поделя аргументите на първоинстанционния съд, че при липсата на оспорване на авторството на документа, при което се налага да се изследва подписа на лицето, не е необходимо към делото да се прилага заверено копие от самия документ.

Не се приемат и аргументите в жалбата за наличието на нарушение в административно – наказателното производство. Дори и да се приеме, че е налице нарушение по чл.40, ал.3 от ЗАНН, поради наличието на местопроезшествия и на свидетели, непосочени в акта, последното не е от категорията на съществени, тъй като не се засяга правото на защита на лицето. В съдебното производство последното е имало възможност да призове и други свидетели, освен отразения по АУАН и независимо, че не са вписани в него, каквото не е направено.

Съдът не приема и твърденията в жалбата за липса на доказателства за авторство и извършване на нарушението от страна на санкционираното лице.

Участието на г-жа А. в ПТП-то се потвърждава включително и от подписаната от нея декларация, част от административното производство. В хода на съдебното производство, освен приложените с административната преписка писмени доказателства, са разпитани и трима свидетели, които потвърждават обстоятелствата по АУАН и са събрани посочените от страните писмени доказателства. Всички събрани в процеса доказателства са в една посока като взаимно се допълват и потвърждават обстоятелствата, свързани с извършване на нарушението.

При извършената проверка настоящият състав счита, че не са налице основанията, предвидени в чл.348 от НПК. Решението е съобразено с материалния закон и е постановено при спазване на процесуалния ред по НПК.

Тъй като в касационната жалба няма други твърдения, представляващи касационни основания за отмяна на първоинстанционното решение и с оглед предмета на касационната проверка, настоящият състав счита, че решението следва да бъде оставено в сила като законосъобразно, обосновано и правилно и постановено при спазване на съдопроизводствените правила.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.1 и ал.2 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН, Административен съд С. – град, I касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 05.07.2010 г. по н.а.х.д. № 11576 / 2009 г., Софийски районен съд, НК, 110 състав е потвърдил Наказателно постановление /НП/ № 100751 от 02.09.2009 г., издадено от началник НД - отдел „Пътна полиция” при С..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.